

כללים לרישום ביבליוגרפי במדעי החברה –
איזכור בגוף הטקסט . מבוסס על APA
American Psychological Association
נערך על ידי סמדי מלמד.

כללי אזכור - מראה מקום:

כאשר אנו מעוניינים להביא דברים בשם אומנם או לצטט ישירות או לאזכר רעיון, אמירה, ידיעה, ציטוט, הלקוח מחיבור אחר, ילווה הדבר במראה מקום בגוף העבודה.
מראה המקום כולל את שמות המחברים ושנת הפרסום בלבד, והוא יובא בסוגריים בסוף הקטע המאזכר.
מראי המקום משמשים כהפניה לרשימה הביבליוגרפית על כן המקור המאזכר יובא במלואו ברשימה הביבליוגרפית בסוף העבודה.

מחבר יחיד	יותר ממקור אחד	מקור ללא מחבר	מחברים כעלי שם משפחה זהה
שני מחברים	מקורות בשפות שונות	מחבר מוסדי	
שלושה מחברים ומעלה	אזכור משני	אותו מחבר מאותה שנה	

בעת אזכור מקור אשר חובר על-ידי מחבר יחיד -

ירשם שם משפחה של המחבר ושנת הפרסום (כאשר ביניהם – פסיק), ללא שם פרטי,

סיכום או אזכור של הספר

(קניאל, 2001)

(Cohen, 1999).

אם שם המחבר מופיע כחלק מהטקסט בצורת סיכום או אזכור, יש להוסיף את שנת הפרסום בתוך סוגריים אחרי שם המחבר.

קניאל (2001) טוען ש....

אברמוביץ' (2000) השווה זמנים קשים....

ציטוט מהמקור ושם המחבר מופיע כחלק מהטקסט

קניאל (2001) מגדיר ריכוז כ"....." (עמ' 65)

בסוף ציטוט, או הפניה לטבלה או כל חלק מיוחד של המקור יש לרשום את שם המחבר, השנה והעמוד בתוך סוגריים.

(קניאל, 2001, עמ' 85)

רעיון של כותב אחר המופיע בספר שאנו מאזכרים.

פרויד (אצל קניאל, 2001) קובע ש...

ציטוט מתוך ספר באנגלית בתוך חיבור בעברית - שם המחבר ייכתב בתעתיק עברי מחוץ לסוגריים. ההפניה תהייה בתוך הסוגריים בלועזית עם שנת הפרסום.

קלארק (Clarke, 2003) טוען ש....

אזכור שנעשה יותר מפעם אחת באותה פסקה, אין צורך להציג שוב את תאריך הפרסום.

במחקר שנערך לאחרונה על זמני שנת תינוקות (ליפשיץ, 2001)....
ליפשיץ מצא בנוסף כי....

באם ישנו אזכור נוסף למקור בפסקה אחרת, או לאחר שהוזכר מחבר אחר יש לחזור שוב על מראה מקום מלא.

במחקר שנערך לאחרונה על זמני שנת תינוקות (ליפשיץ, 2001)....
ממצאים אלו מחזקים את טענותיו של עמית (עמית, 200) אשר...
בנוסף לכך טענתו של ליפשיץ (2001)....

בעת אזכור של מקור אשר חובר על-ידי שני מחברים,

יש לרשום את שמות המשפחה של שני המחברים בכל אזכור במהלך העבודה.

(כהן ולוי, 1995)

ובאנגלית: (Cohen & Levy, 1995)

סיכום או אזכור של הספר

(אפללו וזהבי, 2003)

אם שם המחבר מופיע כחלק מהטקסט בצורת סיכום או אזכור, יש להוסיף את שנת הפרסום בתוך סוגריים אחרי שם המחבר.

אפללו וזהבי (2003) מצאו כי

ציטוט מהמקור ושם המחבר מופיע כחלק מהטקסט

אפללו וזהבי מצאו כי"....." " עמ' 31)

בסוף ציטוט יש לרשום את שם המחבר, השנה והעמוד בתוך סוגריים.

(אפללו וזהבי, 2003, עמ' 23)

ציטוט מתוך ספר באנגלית בתוך חיבור בעברית

כהן וספנסניר (Cohen & Spenciner, 1994) מצאו כי.....

בעת אזכור של מקור אשר חובר על-ידי שלושה מחברים ומעלה –

יש לרשום את שמות המשפחה של כל המחברים כאשר המקור מאוזכר לראשונה (כאשר בין השמות – פסיק ולפני השם האחרון – ו' החיבור)
(כהן, לוי, שלום וישראלי, 1995)
באנגלית (Cohen, Levy, Shalom & Israeli, 1995).

בכל אזכור נוסף של אותו מקור בהמשך העבודה, יש לציין את שם המחבר הראשון ואחר' שנת הפרסום.

(כהן ואחר', 1995).

ובאנגלית: במקום ואחר' יש לכתוב: et al

(Cohen et al., 1995).

סיכום או אזכור של הספר החל מהציטוט השני יופיע רק שם המחבר הראשון ואחרים !!!
(שוהם ואחרים, 2004)

אם שם המחבר מופיע כחלק מהטקסט בצורת סיכום או אזכור, יש להוסיף את שנת הפרסום בתוך סוגריים אחרי שם המחבר.

שוהם ואחרים (2004) סבורים כי.....

ציטוט מהמקור ושם המחבר מופיע כחלק מהטקסט

שוהם ואחרים (2004) מציינים כי"....."(עמ' 272)

בסוף ציטוט יש לרשום את שם המחבר, השנה והעמוד בתוך סוגריים.

(שוהם ואחרים, 2004, עמ' 218)

ציטוט מתוך ספר באנגלית בתוך חיבור בעברית

אנדרסון ואחרים (Anderson et al, 2001) סבורים כי

בעת אזכור של יותר ממקור אחד

יש לרשום את המקורות לפי סדר אלפביתי של המחברים.

(אביבי, 1999; לוי, 2001; מזרחי, 1995; שנהב, 1998).

באנגלית: (Avivi, 1999; Levy, 2001; Mizrachi, 1995; Shenhav, 1998).

בעת אזכור מקורות בעברית ובאנגלית –

יש לכתוב קודם את המקורות בעברית לפי סדר אלפביתי, ולאחר מכן את המקורות באנגלית, גם כן לפי סדר אלפביתי.

(אביבי, 1999; שנהב, 1998; Levy, 2001; Cohen, 1995).

אזכור משני –

יש לרשום שם משפחה ושנת פרסום (כפי שכתוב במקור), בתוך שם משפחה ושנת פרסום של מחבר המקור ממנו נלקח האזכור.

(לוי, 1985 בתוך כהן, 1991).

ברשימה הביבליוגרפית בסוף העבודה יופיע רק המקור הראשוני ולא יופיע המקור המשני (במקרה הנ"ל: לוי הוא המקור המשני).

מקור ללא מחבר –

אזכור מקור ללא מחבר אדם או מוסד מציינים את הכותרת במירכאות כפולות.

"הארץ" (2006: חלק א, 15).

("אבן" מילון אבן שושן, 1992)

מחברים מוסדיים –

כאשר מאזכרים מקור היוצא לאור על ידי מוסד, ללא שם מחבר, יופיע המוסד המפרסם כמחבר.

הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (2006).

באזכורים חוזרים ניתן לזהות את המוסד בראשי תיבות

הלמ"ס (2006).

פרסומים של אותו מחבר, מאותה שנה –

מוסיפים אות לועזית או עברית בהתאמה לשנת הפרסום.

(לוי 2000 א') (לוי 2000 ב')

(Liran, 2000 a) (Liran 2000 b)

פרסומים של מחברים בעלי אותו שם משפחה -

כאשר לשני מחברים או יותר אותו שם משפחה יאוזכרו בעבודה תוך כדי ציון אותיות ראשונות של שמותיהם הפרטיים, זאת גם במקרים בהם שנת הפרסום שונה.

(ש. כהן, 2000) (ר. כהן, 2006)

יש לזכור כי חייבת להיות חפיפה מלאה בין המקורות המאוזכרים בגוף

העבודה, לבין הרשימה הביבליוגרפית !!!

הארות לכללי ציטוט:

חומר מצוטט ממקור אחר חייב להיותך מצוטט בדיוק מרבי מילה במילה .

כאשר אורך הציטטה פחות מארבעים מלים – תובא הציטטה בין מרכאות כפולות ("

ובהמשך ישיר לטקסט. אם מובאת ציטטה נוספת בתוך המקור המצוטט – תובא הציטטה

השניה בין גרשיים (').

כאשר אורך הציטטה יותר מארבעים מלים – תובא הציטטה כקטע נפרד וללא מרכאות.

הקטע יתחיל בשורה חדשה ובמרחק של כסנטימטר וחצי מהשוליים, משני צידי הקטע. אם

מובאת ציטטה נוספת בתוך המקור המצוטט – תובא הציטטה השניה בין מרכאות (").

בסוף הציטטה יש לציין בסוגריים את מראה המקום: שם המחבר, השנה ומספר העמוד

בטקסט המקורי (כהן, 1999, 25).

במקרה והושמטו חלקי משפט מהמקור המצוטט, יש לרשום שלוש נקודות בתוך סוגריים:

(...).

במקרה והכותב מוסיף מדבריו בתוך הציטטה – יובאו הדברים בתוך סוגריים מרובעים: [] .